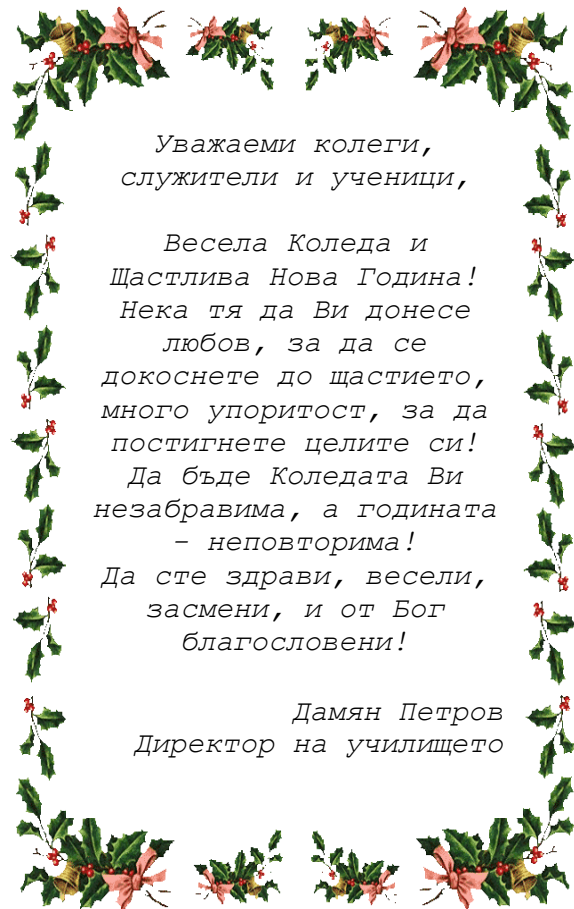

Парещ студ, бъдещ руменината в детските бузки, очарованието на снежния танц на преплиташки се пръсти, топлината на пухкавите ръкавици и дебелите пуловери, които зараждаха първата зимна тръпка. Стоях и се увличах все повече и повече в препълнената с хора улица. Забързани, влюбени, тъжни, носещи своята си история и топлината на душите си. Едни, пазещи я, други готови да я разкажат. Хората са толкова различни и все пак толкова еднакви. Да наблюдаваш в тишина, а около теб да е лудница, може би е едно от най-прекрасните преживявания. Опияняващо като ярък пламък в тиха нощ. Не искаш да го докосваш, защото знаеш, че ще те опари, но и не искаш да спираш да гледаш. Уверено стисках фотоапарата, докато студът проникваше, но не можеше да ме достигне, не и както му се искаше. Знаех, че моментът на първия сняг ще настъпи и лицата на всички около мен ще се изпълнят с радост, неочаквана и топла, чакаща единствено най-неподходящия момент, за да го превърне в подходящ. Един старец с дрипи седна до мен, засмян и непиращ да ме гледа втръчено със сините си очи, които изпъкваха на мургавата му кожа. На пръв поглед изглеждаше бездомник... Но нещо в погледа му ми подсказваше, че беше една твърде необикновена личност, скрита зад повърхността. Попита ме защо седя сама наред улицата и наблюдавам такива неблагоприятни същества. Обясних му, че са твърде красиви, когато не разбират, че към тях има интерес. Тогава се вижда чистотата на природата им, магията, която прави малкото им несъвършенство съвършенство. Изведнъж той спря да гледа към мен, погледът му просто блуждаеше някъде в пространството. Може би размишляваше върху

думите ми или си припомняше нещо. Докато стоях там и изучавах чертите на лицето му, състарено от годините, и се опитвах да проникна в душата му, той отново спря погледа си върху мен. Но този път искрицата в очите му беше изчезнала и в тях се четеше само болка, тъга. Старецът реши да ми разкае историята си и как е попаднал на улицата. Слушах внимателно, запленена от небесносините му очи, които така добре изразяваха какво изпитва. Забавното беше, че той обичаше твърде много самите хора, но така отчаяно се стремеше да ги направи лоши. Накарах го да погледне през обектива, когато паднаха първите снежинки. Лицето му се избистри, а погледът му се превърна в една блещукаща вселена. Няколко сълзи се отрониха от очите му и разбрах, че той наистина видя това, което всеки може да види. Забързаното ежедневие ни кара да бъдем сурови, но в малките моменти показваме истинската си топлина и готовността да помагаме и обичаме. Старецът тръгна, сигурно ще помисли върху видените озарени лица на фона на падащия сняг. Пожелаваме ви да изпитате това усещане на тези светли и изпълнени с топлина празници. Запознайте се с нови хора, помогнете на изпаднал в нужда, поговорете наред улицата със случаен човек, може само заради самото усещане. Лудо да, но толкова специално! Точно тези моменти ще допълват магията на вашия живот. Проявете чистата нежност към семействата си, починете си и се насладете на отпускатата атмосфера преди отново да се върнете към реалността и да се скриете зад сивата маска, която не иска да ви пусне!

Ива и Юлия 10 д

Първи ноември - Денят на народните будители

Търсейки забавната страна на повечето празници, ние все по-малко се сещаме за смисъла на тези, които са патриотично и национално ориентирани. Типичен пример е 1 ноември - Денят на народните будители.

Хубаво е, че се интересуваме от празниците на западните народи, но не трябва да забравяме и за своите. Стоотици велики българи са се грижили за това, българският дух да не бъде сломен по време на дългото робство и тях именно почитаме с този празник. Не трябва да забравяме и за будителите на Сливен - Добри Чинтулов, Сава Доброплодни, Д-р Иван Селимински, Хаджи Димитър и още много велики сливналии, които преди няколко века са повдигнали националния и възрожденския дух не само на Сливен, а и на цяла България.

Зад името на Сава Доброплодни стои един културен деец, книжовник, общественик и учител. Добри Чинтулов, автор на "Вятър ечи, Балкан стене", "Стани, стани, юнак балкански", "Къде си вярна ти любов народна"... - все стихотворения, удостояващи силния ни патриотизъм. Тук неспоменат с най-важното за себе си не трябва да остане и Хаджи Димитър - символ на нашия град, чийто паметник се издига в центъра. Той е част от великите "Стоте войводи на Сливен" и по повод неговата смърт Христо Ботев пише едноименно стихотворение и статията "Петрушан". Заедно със Стефан Караджа той сформира чета и влиза в сражение с поробителя. Празникът на Сливен е на 26 октомври - Димитровден, поредната връзка между войводата и града ни.

Това, което ни свързва с Деня на народните будители, е както националният дух, така и будителите, които са го притежавали. Ако се осмеляваме да се наречем горди българи, не трябва да забравяме и чествуваме този свят за нас празник.

Ивета Йорданова 9б

Празниците по света

На 27 декември тази година се чества американският празник - Ден на благодарността. Затова ние решихме да научим малко повече за него от американската доброволка-Claire Manning, която преподава в нашето училище.

1. Did you enjoy spending Thanksgiving with your students? - I absolutely loved celebrating Thanksgiving with my students. It means a lot to me how willing my students are not only to learn about my culture, but to share it with me, especially when I am so far from home! It was especially sweet of the students who brought Bulgarian food to share with me - just like the first Thanksgiving!

2. How did you actually spend it? - Before school I cooked a traditional Thanksgiving dinner - green bean casserole, stuffing, mashed potatoes and gravy, cranberry sauce, and bought roasted chicken since my oven is too small for a turkey. After school, I reheated everything and enjoyed it with a friend!

3. How do you usually celebrate it? - I haven't been home for Thanksgiving in so long that I honestly don't remember! For the past three years I've celebrated by cooking for my friends and colleagues in Macedonia. And the year before that I celebrated with Moroccan in southern Spain (where I was studying abroad) with my mother and sister!

4. Did you like the students' Halloween costumes? I LOVED my students' Halloween costumes and was AMAZED at their creativity.

5. Do you think that the trick or treating was successful? Trick or treating went incredibly well. I didn't expect so many students to participate or for everyone to get so into it. At my last school, there were only 45 students total so it was very easy to organize, but I was pleased to see how smoothly things went with over 100!

6. when you were a child how did you prepare

for Halloween? When I was little my grandmother would make my costume and I would go trick or treating around my neighborhood. I loved dressing up, but never wanted to be anything scary. Usually I would be a fairy-princess-angel or something like that - just so I could wear a dress, tiara, wings, and my grandmother's jewelry! But Halloween also happens to be my mother's birthday, so as my siblings and I got older we started to focus more on that.

7. Are you excited for Christmas? I am unbelievably excited for Christmas! I love all holidays, but Christmas is my all-time favorite, mainly because of the music.

8. How do you spend Christmas and what you want for Christmas? I have been very lucky to spend Christmas with my sister for the past few years since we both live in Europe. It is our family's tradition to make Mexican food for Christmas Eve and go to midnight Mass in Spanish. On Christmas morning we always have a big brunch with Eggs Benedict and mimosas. Since it's usually just the two of us, we don't really do presents, but it's nice just to be together.

9. What are the things you want to change in 2015? I want to speak more Bulgarian!! My students speak English so perfectly I never have a reason to use it! I also want to explore our city more. . . but perhaps when the weather gets better.

10. Do you like teaching in our school? I absolutely love teaching in our school. I was very nervous to work with high school students since I didn't have much experience doing so, but I have found all of my students and colleagues welcoming and eager to help. I am constantly impressed by my students' fluency in the language and willingness to try something new. I can't believe how quickly the time is passing, but I'm so thankful for the opportunity.

Спорт

Гордост въпреки загубата

На 16.11.1014г. се проведе мачът по футбол между ГПЗЕ и ПГМЕЕ. За жалост, нашите момчета загубиха, но истината е, че трябва да ги поздравим. Загубата не е нещо, с което човек се гордее, но играта на съучениците ни беше на високо ниво, като се имат предвид условията на стадиона и подготовката. Повече ще научите от интервюто с вратаря на отбора Лазар Лазаров.

В: Ще ни разкажеш ли за вълненията ви около мача?

Л.Л.: Преди да се съберем за тренировка, мислехме, че сме слаби и ще ни победят. След като вече играхме заедно, имахме надежда, че може да преминаем в следващия кръг. Когато съперниците ни водеха с 4:1, си казахме, че нямаме шанс. После изравнихме и си казахме, че ще ги бием или ще стигнем до дузпи.

Вкараха още два гола и надеждата изчезна.

В: Кога играхте за първи път като отбор?

Л.Л.: За първи път се събрахме на 15-ти и изиграхме няколко мача, но не беше достатъчно.

В: Как се чувстваш след загубата?

Л.Л.: Не много добре, защото аз съм вратарят и малко или много ми хвърляха вината. Аз направих, каквото мога, и съм с чиста съвест.

В: Познаваш ли останалите играчи и какво мислиш за тях? Л.Л.: Играчите, които най-добре могат да играят, бяха на терена, останалите - в резерва.

В: Според теб честно ли игра другият отбор?

Л.Л.: На тази възраст не може да се играе честно, но мачът премина добре.

В: Харесаха ли ти условията, при които играхте?

Л.Л.: Проблемът беше, че досега не бяхме играли на трева, а тази на стадиона дори не беше подходяща за игра. Вратарското поле беше цялото в пясък.

В: Какво мислиш за публиката?

Л.Л.: Разсейваха ме, но бях доволен, защото викаха за нас.

Тази година момчетата ни не победиха, но не само липсата на подготовка и лошият терен бяха срещу тях, а и притеснението. Отборът се страхуваше да действа по-смело заради рефера, чийто фаворит очевидно беше противниковият отбор. Разделяме се с пожелание за по-смела игра и обещание за победа за следващата година.

Юлия Генчева 10б клас

Коледа по света

Декември е месецът на елховите дръвчета, на празничните светлини, на златните гирлянди и шарените коледни украси. Има много вълнуващи и забавни традиции, свързани с Коледа, по целия свят. Тук ще разгледаме някои забавни начини за празнуване, които можете дори да изпробвате със семейството и приятелите си и да си създадете повече забавления и празничен дух! Нека започнем нашата обиколка!

Първо ще се спрем в Англия, където англичаните винаги си намислят желание, преди да сложат първата съставка на типичния за тях коледен пудинг. Традиционната коледна вечеря в Англия включва прословутата пълнена патица (или пуйка) и коледния пудинг, в който се пъха монета от 6 пенса. Сред най-интересните коледни ястия на англичаните е супата от костенурки.

Следващата страна е Германия. Там коледната подготовка започва още през ноември, а в коледния ден се похапва вкусна печена патица със стафиди и сливи, както и картофена салата с колбас. За десерт се поднасят някои от популярните по цял свят германски рецепти - шолен, кейкове със стафиди, различни видове дребни сладки.

Шейната ни тегли право към страната на романтиката и любовта. Сетихте ли се вече? Да това е Франция. Още на първи декември всяко дете получава картонен календар с 24 прозорчета, зад които се крие лакомство-изненада. Жителите на европейската държава посрещат Коледа с прочути изискани ястия, сред които са пуйката с кестени, гъши пастет, миди и охлюви. А вие бихте ли опитали?

Ами Испания? Тук сме вече. А знаехте ли, че тук хората имат обичай, наречен "Урната на съдбата", но е малко по-различен. Според стария им обичай семейството и приятелите пишат имената си на листчета и ги слагат в урната. По две листчета се изтеглят едновременно и според обичая двамата души, чиито имена са изтеглени, ще бъдат верни приятели през следващата година. Интересно ще е и ние да пробваме!

Докато хората в Европа умират от студ, нашите приятели в Австралия вече са по бански и са готови за купон на плажа. Да, правилно чухте! Коледа и Нова година се посрещат при температура от 40 градуса. Какъв купон, а? Напълно сме съгласни, австралийците по традиция прекарват Коледа в празнуване по бански на плажа, макар сърфът и пясъкът да не се асоциират с коледната атмосфера.

И така завършваме нашето пътешествие, като вече отворихме по едно шампанско и се

наслаждаваме на прекрасната зря над украсеното Коледно дърво. Какво чакате? Ваш ред е!

Коледни подаръци

С идването на Коледните празници винаги си задаваме въпроса: „Какъв подарък да купя?“. Сега тук ще ви улесним- уважението и обичта са сред най-ценените подаръци, получени за Коледа, но все пак не може да се разминете просто ей така, затова ще ви предложим някои интересни идеи, с които да зарадвате любимия или любимата. Ето няколко интересни предложения за:

Момичета:

Колие с надпис („I love you“ например), доста романтично, а?;

Парфюм (това може би е клише, но все пак си струва, ако не го приеме твърде лично);

Козметика;

Плюшена играчка(със сигурност ще се зарадва);

Часовник (всички знаем за суеверието, но друго си е да ти подарят Casio, Omega, Orient, DKNY... тогава май ще забравим за суеверието);

Блуза;

Ако ви е по бюджета, едно от най-готините неща е говорещият подарък - малко сладко кученце или пухкаво зайче, коте или друго животинче... гарантираме ви, че ще е на седмото небе;

Любовно писъмце с букет от любимите й цветя (защо не и от бонбони); ако имате поетически данни, може да й посветите и стихове;

Да не забравяме за шоколада (сигурно сте чували, че момичетата са пристрастени към него... е, правилно сте разбрали, едва ли ще ви откаже).

Момчета:

Пуловер (за да му е

топло, докато вие не сте до него);

Кецове (ще бъде много изненадан, особено ако му станат);

Парфюм или одеколон;

Ако вашият партньор е играч, подарете му любимата му игра... но нека това не сте вие; Футболен фен?... ами вие сте на ход-билет за мач (вие сте неустоима), топка (за да играят с "братлетата") или чифт класни маратонки (едва ли ще го очаква);

Ако е романтик, подарете му тениска с ваша снимка (по-добре да не го закачат други момичета, нали?);

Музикален тип – дискове с любимата му група (няма нищо по-радващо);

Ако спортът е неговата страст, без съмнение харесва Adidas, Puma, Nike, O'Neil и т.н, няма да ви е никак трудничко с избора, само се спрете на качествените неща от тези марки и няма да събъркате;

Часовник (добър аксесоар);

Хайде, сега вече сте готови! Вземайте парите и "дим да ви няма" - магазините ви очакват!

Коледни чудеса

Коледа! Тогава грейва целият град с блещукащи украси и усмихнати лица. Студеният въздух напомня атмосферата на празника, събужда надежди за щастие, очаквания за чудеса.

Съществуват ли чудесата?

Този въпрос е бил винаги един от най-интересните въпроси за всеки човек по света. Един въпрос, на който едва ли някой може да даде доказан отговор. Но ето, че той е ДА, чудеса съществуват!

Чудото за всекиго е различно. Това е нещо, което много искаш да се случи, но знаеш, че в този момент е невъзможно... и то се случва, въпреки всички природни и обществени закони.

За някои това е изцеление, за други - любов, за трети - печалба от тотото, за четвърти - просто неочаквано писмо. Но чудото е вътре в нас, в нашата вяра! По Коледа... тогава е друго, защото любовта, която ни кара да изпитваме този празник, сякаш ни събужда от зимния ни сън и ни кара да погледнем към света! Да го погледнем с други очи или по друг начин - със сърцата си! Това ли е всъщност чудото на Коледа? Любовта? Ако е така, то - да...

Коледа, освен надежда, вяра и любов, носи и смелост на хората. Смелостта да рискуваш, защото някак си знаеш, че чудото на Коледа ще бъде с теб, ще ти помогне да се справиш във всяка ситуация, ще сбъдне всяка мечта или желана среща, която пожелаеш, стига само да го искаш от сърце и да вярваш в себе си. Коледният дух прави всичко да изглежда някак променено. Именно тази магичност – светла, красива и съзидателна, ни завладява, когато наближи празникът.

По Коледа стават чудеса... Онова, за което мечтаем, рядко е между коледните подаръци...

Понякога то се оказва само на ръка разстояние от нас, но за да стигнем до него, трябва да направим поне една крачка... Да я направим! На Коледа стават чудеса...

Вълшебната картина, усмихнатите хора, спокойната атмосфера, срещата с близките ни правят истински щастливи и ни карат да се чувстваме важни и значими. Малките жестове ни правят по-добри и състрадателни, желанието ни да помогнем е по-голямо и чудесата се случват, само трябва да повярваме в тях!

Весела Коледа!

Музика

Песни на годината 2014г., които Вие избрахте !

1. Years & Years – Take Shelter
2. Iggy Azalea ft. Rita Ora – Black Widow
3. ECCC – Columbia
4. ZHU – Faded
5. SG – The heart wants what it wants
6. Nick Jonas - Chains

Коледни песни на годината 2014г., които Вие избрахте ☺!

1. Mariah C. – All I want for Christmas
2. Train – Shake up Christmas
3. Justin Bieber – Mistletoe
4. Jingle Bells
Mariah C. – Last Christmas

Училищни бисери

На учители:

„Вие може да не говорите, но аз ви чувам!”
 „Подчертайте с кръгче.”
 „Вие се смеете и аз се смея, но утре ще си разменим ролите!”
 „Слагате точка и изречението продължава...”
 „Аз се опитвам да ви развеселя, а вие се смеете!”
 „Ще изгоня всички и ще продължа с останалите!”

На ученици:

Ученик на лавката:
 -Една принцеса.
 -С кетчуп и майонеза ли?
 -Не, с кайма!

Разговор в междучасие:
 -Пробих си пъпа.
 -Къде?

Между две блондинки:
 -Логичността ми се превръща в логика!
 -В логиката ти няма никаква логичност.

-Не ме гледайте, че се усмихвам, добре съм!

На учители и ученици:

Ученик се прави, че ще изпие разтвор на солна киселина и госпожата се обажда:
 -Това ако го изпиеш, после ще режеш ламарина, когато ходиш до тоалетна.

Ученик: Г-жо, отивам да се самоубия.
 Госпожата: Добре, ще ти пиша неизвинено.

-Госпожо, тази дума какво означава?
 -Да, Гошо.
 -Ама какво означава?
 -Да, Гошо.
 -Госпожо....- Абе Георги, колко пъти да ти казвам?!

Никол и Йоана, 9 в

Прогноза за времето

Понеделник- Днес времето ще е почти тихо, с максимални температури в резултат на реакциите в часовете по химия. При неправилна употреба с реактивите са възможни светкавични и гръмотевични бури. Светкавиците ще продължат да ви заслепяват и в часовете по биология. Някои представители на човешкия вид могат да объркат тези занятия с часовете по кулинария. Биологичните термини са възможни да бъдат пренебрегнати за сметка на някои сладки изкушения: „Избройте поне 4 представителя на семейство Кремови: ванилия, сметана, карамел, крем брюле.”

Вторник- Във вторник ще преобладава значителна облачност. Очакват се трайни мъгли в часовете по български език и литература. Рисковани преписвания не се препоръчват, с цел избягване на недоразумения като: „Майката на Ахил го е потопила във водите на Стикс, за да го направи непромокаем за стрелите. Това обаче не му попретило да умре и тогава Одисей влязъл в Троя, маскиран като дървен кон”, „Ахил и Менелай са били братя, но това се знае със сигурност само за едниия.” Заедно с мъглите в гимназията ще нахлуят креативност и творческо настроение.” Монахът предложил на баба Илиция да пренощува в манастира, но тя си мислела за младия юнак, който я чака в хрусталака и откажала”, „Бай Марко бил генерален спонсор на Априлското въстание.” „Майка на повечето хъшове била баба Тонка”.

Сряда- В сряда ще духа умерен вятър, с който ще нахлуят студени въздушни маси, придружени с валежи от обилни изпитвания по география. Не излизайте без чадърите си от вкъщи, които ще ви предпазят от небивалици като: „През деня Земята се върти около Слънцето, а вечер около Луната.” На изток България граничи със Слънцето, когато изгрива, а на запад - когато залязва. Лопото време може да предизвика халюцинации:

„Жителите на Египет били наричани мумии. Те живеели в пустинята Сахара и пътували с Камелот.” Сахара заема

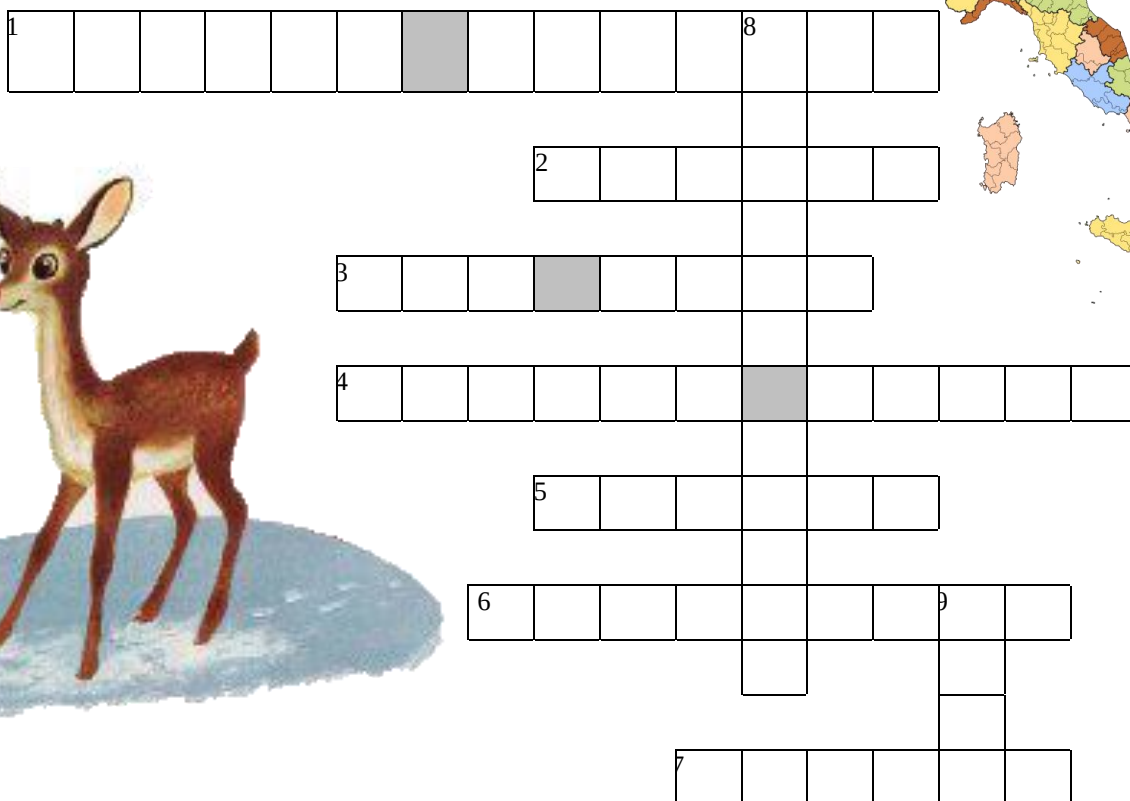
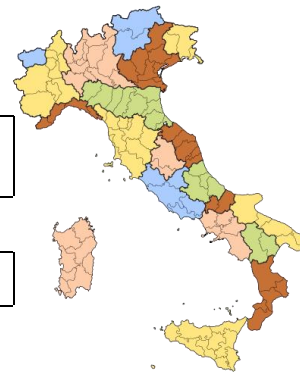
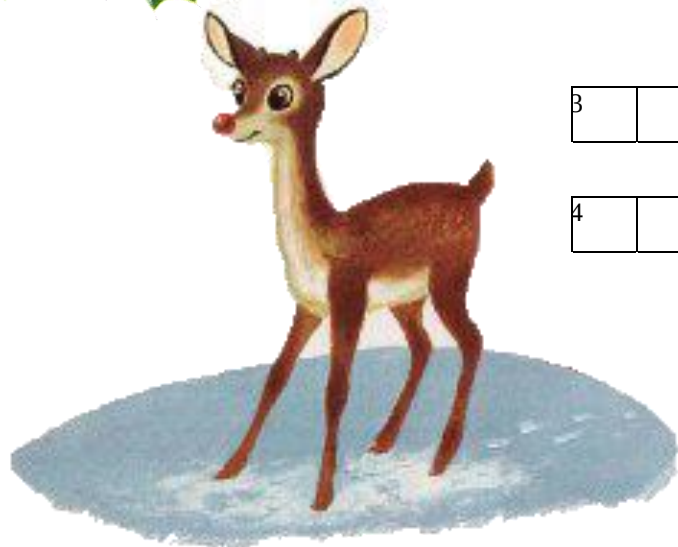
винаги различна площ, защото пясъците ѝ непрекъснато се изменят. Главни животни са камилите и керваните. Населението се състои от туареги и оазиси.”

Четвъртък- Понижението на температурите ще продължи. Очакват се и поледици. Подхлъзванията в часовете по история са неизбежни и водят до впечатляващи заключения от типа на: „ В гражданската война в САЩ участвали и много селяни.” „ Римляните били големи строители. Тясно дело са много павирани пътища, измежду които най-прочутият е Млечният път”, „Тъй като народът нямал с какво да посрещне освободителите, той ги посрещнал с хляб и сол”.

Петък- И в петъкния ден бурният северняк няма да подмине нашата гимназия. Внимание! Обявен е жълт код за часовете по математика и физика. Силните пориви на вятъра е възможно да предизвикат невероятни констатации: „Паралелите са прави, които като релсите завиват едновременно”. Безсмислено е да се втурват в изчисления, за да намерите „обеа на окръжност с върхове А, В и С”. Нека носталгията по слънчевото лято не ви кара да мислите, че под въздействието на топлината телата се разширяват и затова през лятото дните се удължават или че „ черните въглища са бели въглища, които дълго са горели.”.

През уикенда градусът на доброто настроение ще се повиши. Причината за това е очакваният първи сняг и предстоящите Коледни и Новогодишни празници. Такава е прогнозата за времето според института по метеорология ГПЗЕ „Захарий Стоянов”, Сливен. Успешна седмица и весела ваканция!!!

Марияна 9 д клас

Хоризонтално:

1. Бащата на коледните лампички (1846-1917).
2. Дебел пън, който се слага да гори в огнището на Бъдни вечер.
3. Френският Дядо Коледа.
4. Първата песен, изпята в космос от астронавтите Том Стафорд и Уоли Шира на 16 декември 1965 година.
5. В коя държава има обичай да се слагат подаръци в купа под елхата, откъдето всеки член на семейството минава да си избере подарък.
6. Родината на дядо Коледа.
7. Най-младият от елените на Дядо Коледа.

Вертикално:

8. Белгийският и холандският Дядо Коледа.
9. Коледно храстче, под което хората се целуват.

Милица
Русева, 9в

Екзотична Биоценоза

Северен елен

Северен елен (*Rangifer tarandus*) или елен карибу, както е известен в Северна Америка, е вид елен, обитаващ Арктика и Субарктическият регион, като образува постоянни и мигриращи популации. Въпреки че има много представители на вида и той е широко разпространен, някои от неговите подвидове се срещат рядко, а един или два от тях са на ръба на изчезването.

Северните елени имат различен цвят на козината и размер и двата пола имат рога, но при мъжките индивиди са по-големи, а при някои популации има женски без рога.

Ловът на див и отглеждането на полудомашен (за месо, борби, рога, мляко и транспорт) северен елен са важни занимания в бита на народите от Арктика и Субарктическият регион. Дори далеч извън ареала си, видът е известен поради легендата, вероятно появила се в Америка през 19 век, че шейната на Дядо Коледа е теглена от летящи северни елени, която е популярна част от коледната традиция. В Лапландия елените наистина теглят шейни, наречена булке, която, разбира се, не може да лети.

В зависимост от сезона цветът на очите на северния елен се променя, твърдят група експерти от Англия и Норвегия, съобщават от Physorg.

Учените са установили, че елените, които обитават Арктика, освен рогата си, при смяна на сезоните променят и цвета на очите си. Това помага на благородните животни да откриват хищниците, както и да се адаптират към промените в техните местообитания.

През лятото очите на елените стават златисти, което им осигурява

добра видимост през полярния ден. С пристигането на полярните нощи цветът на очите им става син.

Учените обясняват този феномен с наличието на тъкан, наречена тапетум (tapetum lucidum). Слойът, разположен зад ретината, съдържа светлоотразяващ пигмент, който повишава чувствителността на очите през нощта.

Нарвал

Нарвалът (*Monodon monoceros*) е арктически зъбат кит, отделен заедно с Белухата в семейство **Monodontidae**. Характерен за този вид китоподобни е дългият рог на мъжките, който всъщност представлява силно удължен горен ляв резец (подобно бивните на слона). Затова понякога се нарича морски еднорог (от латински monosceros се превежда еднорог)

Нарвалите живеят на границата на ледовете. През зимата те мигрират навътре в открито море заедно с напредващите ледове, а през лятото с размразяването на ледовете се насочват обратно. Женската ражда на всеки три години. Бременността ѝ продължава около 15 месеца. Новороденото има дължина средно

1,5 метра и тежи приблизително 80-85 килограма. Възрастните мъжкар достигат дължина 6 метра и тегло 2 тона.

Нарвалът е рядък вид, вписан в

Червения списък на световно застрашените видове на IUCN като почти застрашен.

Сътрудници на Харвардския факултет по стоматология, заедно с биолози от американския институт по стандартите (NIST), са разбрали защо на нарвала - млекопитаещо от семейството на китовите - е необходим триметров рог. "Рогатият кит", според изследователите, го използва като свръхчувствителен орган на осезанието и обонянието, съобщи "Ню Йорк таймс". Под електронен микроскоп се вижда, че на повърхността на рога на нарвала има около 10 милиона нервни окончания, които съобщават на животното данни за колебанията в температурата, плътността на водата и промените в концентрацията на различни вещества.

С редки изключения рог имат само мъжките нарвали. Рогът представлява силно развита дясна бивна, докато лявата като правило е неразвита. По-рано учените предполагаха, че този орган излъчва ултразвук или е средство за защита.

През средните векове в Европа смятали, че нарвалите са роднина на митичния еднорог и всеки рог от нарвал се ценял изключително високо. Нарвалите са много редки животни. Според данни от спътникови снимки популацията им не е повече от 50 000 екземпляра.

Пламен Георгиев 10в

Редакционна колегия и техническо оформление:
Йоана, Никол и Ивета 9б,
Милица, Нели П., Зоя 9в,
Йоана и Марияна 9д,
Пламен 10в, Юлия и Ива 10д